

MIT VÁROK AZ ÁTSZERVEZÉS UTÁN?

Öt évvel ezelőtt, mikor a Fejér megyei Természetbarát Szövetség elnöki tisztét átvettem, első utam a Fejér megyei TST-hez vezetett, hogy tájékozódjam a megye természetbarát mozgalmának helyzetéről.

A TST-ben statisztikát tettek elem, de azt megmondani, hogy tulajdonképpen hány szervezett természetbarát van a megyében és azok hogyan működnek, nem tudták.

Egynehány sportkör statisztikájában anyagi előnyök biztosítása érdekében szerepeltek csak természetjárók.

Ma Fejér megyében 38 osztályban 2400 szervezett természetbarát túrázik, tanul, ismerkedik, szocialista hazánk szépségeivel, létesítményeivel. Kétségtelen, hogy a fejlődés jelentős.

De a megtett út sem volt könnyű.

A sokféle irányítás sokszor okozott nehézséget. Zavarta a területi vezetést. A ligák és egyesületek egymástól különböző mozgalmi és gazdasági irányítása, a szakszervezetek és a KISZ sokszor más-más úton járó tevékenysége nehezítette az egységes irányítást.

A szervezőgáz — egyébként nem haszontalan — rendezvényisor szétforgácsolta az erőfeszítéseket.

A vállalati, intézményi, párt, szakszervezeti, sport és állami vezetés, sok helyen nem ismerte el — talán különállósága miatt, talán anyagi féltésből — a mozgalom sport-jellegét, embertnevelő, egészséget adó tömegmozgalmat.

Úgy érzem: a természetbarát mozgalom átszervezéséről szóló határozat sok tekintetben segíteni fogja a vezetést.

A határozat után e sport szervezett művelői kerülnek a területi sportvezetéshez, hiszen ezeknek a feladata a határozat szerint a jövőben biztosítani — a területi szövetségeken keresztül — a mozgalom egyre növekvő anyagi, dologi alapjait.

A határozat szellemének helyes értelmezése következményeként egy sor jól képzett aktív, józangdolkodású sportvezető-szakember kerül a TST-kbe, a sportkörökbe és ezzel nemcsak javul a statisztika, de felfrissül e szervek vezetősége is.

Ha a sportkörök vezetői, vállalati, intézményi vezetők látják, ismerni fogják a természetbarátok szerény, takarékos, megdöntött gazdálkodását és tömegmozgató munkájuk eredményeit, szívesen adnak támogatást. Szívesen fogadják majd a sportkörhöz tartozó szakosztály fejlődését.

Ha a területi TST-k függetlenített apparátusa úgy hajtja végre a határozatot, mint a Fejér megyei TST, akkor a határozat előnyös változást eredményez úgy gazdasági, mint mozgalmi vonalon.

Ha a sportkörök úgy fogadják a természetbarátokat, mint a Fejér megyei sportkörök nagyrésze tette az 1963. évi költségvetések készítésénél, akkor biztosítva látom az átszervezésről szóló határozat helyes végrehajtását és a természetbarát mozgalom továbbfejlődését.

Csikó Gyula,

a Fejér megyei Természetbarát Szövetség elnöke

Forrást avattak a barlang- kutatók

Az Aggtelek környéki hegyekben október 28-án avatták az első foglalt forrást. A Vörös Meteor T. E. barlangkutatói szép kőépítménybe foglalták Bódvaszilas határában, az Alsóhegy lábánál a Meteor-barlang bejáratához legközelebb eső forrást, mely évek óta látja el vizével a közelében táborozó barlangkutatókat.

Zarándy László mérnök tervezte az izléses forrás-építményt, melynek kovácsolt vasrácsa a Vörös Meteor barlangkutatóinak denevéres-csillagos emblémáját ábrázolja. Felette márványtábla hirdeti az Aggteleki-hegyvidék első foglalt forrásának nevét: „Barlangkutató-forrás”.

Az avató ünnepélyen megjelentek a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat, a Magyar Természetbarát Szövetség, a Borsodmegyei Természetbarát Szövetség, a megyei, járási és helyi szervek, üzemek, vállalatok, intézmények képviselői, sok miskolci, ózdi és budapesti természetjáró és

szép számban a bódvaszilasiak, akik baráti érdeklődéssel kísérik figyelemmel és mindenben támogatják a Vörös Meteor barlangkutatóinak munkáját.

A forrásavatás után az ünnepség résztvevői a ragyogó októbertévi napsütésben felkeresték az őszi színekben pompázó erdő mélyén a Meteorbarlang száját és megtekintették a bejárat folyamatban levő építési munkáit. Onnan egy csoport a festői Szabópalagra túrázott tovább, voltak, akik a Vecsembüki környéki híres zombolyok száját keresték fel, mások a meredek csúcsról körültekintő Szádvár vagy a Horthy-fasizmus által porba döntött Derenk falu intő romjai felé vették útjukat.

A Barlangkutató-forrás avatása jó alkalom volt arra, hogy számos természetjáró szívébe zárja hazáknak ezt a kevesek által ismert, páratlan szépségű túraterületét.

Dr. Dénes György

A CSEPELIEK TÚRÁIK SORÁN GYÁRAKAT IS LÁTOGATNAK

Azzal kell kezdeni ezt a kis beszámolót, hogy a legnagyobb budapesti osztályról van szó. A csepelieknek 495 tagjuk van. Egy félezer főnyi osztály igen nagy erő, a mi mozgalmunkban.

A csepeliek a természetjárás minden ágát űzik, vannak vízesek, élénk versenyzőélet folyik náluk, most fejezték be többfordulós házi bajnokságukat, igen sok különvonatot, hajó- és autóbuszkirándulást szerveznek, és van erejük ahhoz is, hogy a gyár nem természetjáró dolgozóit —, sőt a kerület kisebb osztályait is magukkal ragadják egy-egy nagyobb megmozdulásukra. Idén ünnepelte a Csepeli Vasas Sportklub fennállásának 50 éves évfordulóját, és már az első esztendőben volt turistaosztálya is. Az egyik különleges csepeli szokás az, hogy sohasem mennek el nagyobb üzem mellett anélkül, hogy azt meg ne néznék. Nagyobb túráik tehát szakmai találkozók is. Amikor legutóbb Ózdon jártak, még a kanalat is kivették a martiniszok kezéből és hasznos tapasztalatszerét folytatták. De nemcsak a vasas üzemeket látogatják. Ugyanolyan érdeklődéssel nézték meg a Sasvári Üveggyárat, és a Hollőházi Kerámiaüzemet. Egy évben három-négy különvonatot szerveznek és ötször külön hajót. A felszabadulási emléktúrára például 1300 csepeli vittek hajójukon.

Soprontól Sátoraljaújhegyig, Pécsről Aggtelekig mindenütt lehet találkozni csepeliekkel túrázás közben. Vendégszeretők és segíteni készek, talán még csak az kellene, hogy több fiatal neveljenek a mozgalomnak. Bizonyára ennek is megtalálják a módját.

—i—n